

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEŞTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR. 1

Şedință publică din

Curtea compusă din:

Președinte: C.

- judecător
- judecător
- judecător
- grefier

S-a luat în examinare, pentru soluționare recursul declarat de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str.G-ral Magheru nr.17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. , pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția comercială și contencios administrativ fiscal, în dosarul nr. , în contradictoriu cu intimata-reclamantă SC I SRL cu sediul în str. , județul Vâlcea.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns consilier juridic Denisa Pirnea pentru recurentă-pârâtă, lipsă fiind intimata-reclamantă.

Procedura este legal îndeplinită.

Recursul este scutit de taxa judiciară de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează în ceea ce privește serviciul registraturii, la data , administratorul intimat-reclamantă a depus la dosar certificatul nr. din emis de Înalta Curte de Casație și Justiție, din care rezultă că aceasta formulat cerere de strămutare a dosarului de față, cerere cu termen la data de .

Reprezentanta recurentei pârâte depune la dosar, în copie xerox, procesul-verbal din , pentru a dovedi că facturile fiscale au fost reținute în acest proces-verbal ce nu a fost contestat de către intimata-reclamantă, precizând că nu are alte cereri prealabile de formulat.

Instanța, având în vedere că din certificatul de la dosar (fila 13) nu rezultă că Înalta Curte de Casație și Justiție București a dispus suspendare judecării prezentei cauze, constată recursul în stare de judecată și acordă cuvântul asupra acestuia.

Consilier juridic , având cuvântul pentru recurenta pârâtă D.G.F.P. Vâlcea, susține oral motivele de recurs aşa cum au fost precizate în scris la dosar, solicitând admiterea lui, modificarea în parte a sentinței tribunalului în sensul respingerii în totalitate a contestației formulate de intimată și menținerea ca fiind temeinice și legale a actelor de control administrativ fiscale, contestate.

C U R T E A

Constată că la data de , S.C. S.R.L. a chemat în judecată Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea - Direcția de Inspecție Fiscală și a solicitat anularea deciziei de im punere nr. a deciziei nr. ianuarie a deciziei nr. și a deciziei nr. și deosebit suspendarea executării actelor administrative fiscale până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

În motivare, a susținut că urmare a verificării activității sale pe perioada de la 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2009, s-a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. 7, prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare în sumă de 1.000.000 lei, constând în impozit pe profit suplimentar, TVA nedeductibilă, penalități și majorări de întârziere.

Prin decizia nr. 7, i-a fost admisă în parte contestația formulată, diminuându-se impozitul pe profit la suma de 100.000 lei, însă prin decizia nr. 10, creditorul fiscal a introdus în actul de control, alți parametrii, majorându-i obligațiile fiscale la suma de 1.100.000 lei, prin decizia nr. 11, fiindu-i respinsă contestația.

Față de cele expuse, reclamanta a susținut că prin actele administrativ-fiscale contestate s-a făcut o aplicare greșită a legii, deoarece nu datorează sumele la care se referă, impunându-se anularea în tot a acestora, iar în subsidiar în parte.

Tribunalul Vâlcea, Secția comercială și de contencios administrativ fiscal, prin sentința nr. 12, a admis în parte acțiunea și a anulat în parte actele contestate, pe care le-a menținut la nivelul sumei de 100.000 lei, impozit pe profit suplimentar, penalități și majorări și a sumei de 100.000 lei, TVA și accesori.

Prin aceeași sentință a fost stabilit onorariul definitiv în favoarea expertului care a însumat 10.000 lei, obligație de plată instituită în sarcina reclamantei.

Ca să pronunțe această sentință a reținut următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală nr. 7, s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare în sumă totală de 1.000.000 lei, constând în impozit pe profit, TVA și accesori, în baza acestui act fiind emisă decizia de impunere nr. 8, soluționată prin decizia nr. 10, în sensul admiterii în parte a contestației, în privința impozitului pe profit pentru suma de 1.000.000 lei și sumă de 100.000 lei TVA și accesori, dispunându-se totodată refacerea inspecției pentru suma de 100.000 lei TVA și accesori.

Prin acestei din nouă decizii, s-a efectuat o nouă inspecție fiscală, finalizată prin raportul nr. 11, care a stat la baza deciziei de impunere nr. 12, prin care s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații suplimentare în sumă de 100.000 lei TVA și accesori, contestația împotriva acestor acte fiind respinsă prin decizia nr. 13.

În legătură cu TVA, organul fiscal a reținut că nu au existat documente legale justificative în evidența contabilă, deducându-se TVA pentru operațiuni care nu au fost desfășurate în scopul obținerii de venituri, și pentru operațiuni economice care nu au putut fi justificate, și calculându-se majorări de întârziere pentru sumele stabilite ca fiind de plată.

Referitor la impozitul pe profit, organul fiscal a reținut că pentru unele cheltuieli cu materii prime efectuate, nu au existat documente legale justificative, iar cheltuielile cu serviciile efectuate de terzi, nu au fost necesare, stabilindu-se de asemenea majorări și penalități.

Dispunând efectuarea probei cu expertiza contabilă, pentru a verifica constataările organului fiscal, instanța a dispus și recalcularea obligațiilor suplimentare.

În acest sens, s-a concluzionat că reclamanta a înregistrat corect cheltuielile cu materiile prime, făcând dovada cu bonuri de consum și facturi, iar anumite servicii au fost utile și necesare în activitatea sa.

Așa fiind, s-a procedat la recalcularea impozitului pe profit suplimentar, stabilindu-se că în mod corect reclamanta datorează suma de 100.000 lei, în care sunt incluse și accesori.

Relativ la TVA, prin raportul de expertiză s-a stabilit că reclamanta a efectuat înregistrări contabile ale unor operațiuni economice pentru care nu au existat documente justificative, așa că în mod greșit s-a dedus TVA, însă prin recalculare a rezultat că datorează

cu acest titlu, plus accesoriu suma de 1 lei.

În concluzie, a reținut că se impune anularea în parte a celor două rapoarte de inspecție fiscală și a deciziilor de impunere aferente, care se vor menține la nivelul sumei de 1 lei, impozit pe profit suplimentar și accesoriu și 1 lei TVA și accesoriu.

Pârâtă a declarat recurs împotriva sentinței de mai sus, pe care a criticat-o pentru nelegalitate și netermeinicie sub aspectul motivelor prevăzute de art.304 pct.8 și 9 Cod procedură civilă, precum și art.304¹ Cod procedură civilă, susținând următoarele:

Soluția pronunțată este rezultatul interpretării greșite a acelor deduse judecății, bazată doar pe proba cu expertiza contabilă, fără a fi luate în considerare obiecțiunile formulate de pârâtă.

Concret, problema care se pune, este dacă reclamanta avea dreptul de a-și include în cheltuieli și de a deduce TVA aferentă aprovizionărilor efectuate, în condițiile în care documentele utilizate nu pot demonstra proveniența lor legală, înregistrând cheltuieli cu obiecte de inventar în sumă de 1 lei, în baza facturii fiscale din data de 10.11.2011 emisă de S.C. I S.R.L., fără ca aceasta să fie anexată la actele contabile ale contribuabilului.

De asemenea, în luna 11.11.2011, a înregistrat cheltuieli cu alte servicii efectuate de terți, în sumă de 1 lei, în baza a două facturi emise de S.C.

p.S.R.L. în sumă de 1 lei, respectiv 1 lei, fără ca acestea să fie anexate la documentele de evidență contabilă.

În legătură cu realitatea și legalitatea relațiilor comerciale derulate între S.C. S.R.L. în calitate de vânzător, și reclamantă în calitate de cumpărător, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău a comunicat că în perioada 1.11.2011 - 10.11.2011 vânzătoarea a emis către cumpărătoare un număr de 7 facturi, în sumă de 1 lei, cu TVA în sumă de 1 lei, reprezentând deșeuri cocs.

Analiza evidențelor contabile ale reclamantului nu a arătat că factura emisă de S.C. I S.R.L., nu se regăsește printre cele 7 facturi menționate, deosebit nu se referă la obiecte de inventar, așa cum a precizat aceasta.

În aceste condiții, instanța de fond gresit a reținut că factura analizată a fost emisă de furnizorul S.C. S.R.L. și reprezintă un document justificativ de înregistrare în evidență contabilă a acestor operațiuni economice.

În legătură cu TVA, instanța a încălcăt dispozițiile art.145 alin.3 și alin.8 lit.a din Codul fiscal, reținând gresit că reclamanta beneficiază de deducere, deși pentru suma de 3 lei, operațiunile efectuate nu au la bază un document justificativ, prin care să facă dovada intrării în gestiune, precum și că s-au efectuat aprovizionări de bunuri care nu au contribuit la realizarea de operațiuni impozabile.

Și în fine, a mai susținut că instanța urma să cenzureze constatările expertului contabil, motivat de faptul că s-a bazat pe înscrisuri, respectiv facturi fiscale ce nu au fost puse la dispoziția organului de inspecție fiscală de către reclamantă în momentul controlului.

În raport de criticile expuse, corect motivele de recurs se încadrează de către instanță în dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, referitoare la aplicarea gresită a legii și înălcirea acesteia, precum și art.304¹ Cod procedură civilă, care permit analiza unei hotărâri pronunțate fără drept de apel, sub toate aspectele.

Analizând sentința, pe baza aciilor și lucrărilor dosarului, prin prisma susținerii pârâtei, așa cum au fost prezentate mai sus, rezultă că recursul este nefondat.

În perioada 1.11.2011 - 10.11.2011 pârâtă a efectuat o inspecție fiscală generală la societatea reclamantă, concretizată prin raportul de inspecție fiscală nr. 111.

În temeiul căruia a fost emisă decizia de impunere nr. 2, prin care s-au stabilit obligații suplimentare de plată în valoare totală de 2 lei, impozit pe profit și TVA suplimentar cu majorană de întârziere, pentru perioada 1 noiembrie

În contestația formulată împotriva actelor administrativ-fiscale enunțate, prin decizia nr. ..., susținerile reclamantei au fost apreciate ca întemeiate numai pentru suma de ... lei impozit pe profit și ... accesoriile aferente. S-a reținut că organele de inspecție fiscală au stabilit în mod eronat un debit suplimentar pentru impozitul pe profit, în sumă de ... lei, în loc de ... lei, comparând impozitul pe profit constatat în sumă de ... lei, cu impozitul pe profit din evidența contabilă care era de ... lei, și nu cu impozitul pe profit declarat care a fost de ... lei.

Ulterior, s-a întocmit un nou raport de inspecție fiscală în data de ..., prin care s-a stabilit un TVA suplimentar în sumă de ... lei, majorări în sumă de ... lei și penalități de întârziere în sumă de ... lei, emițându-se o nouă decizie de impunere pentru suma totală de ... lei, contestația împotriva acesteia fiind respinsă prin decizia nr. ...

Prin raportul de expertiză efectuat în cauză, instanța a dispus să se stabilească în funcție de evidența contabilă a societății pe anii ..., dacă aceasta datorează creditorului fiscal vreo sumă de bani cu titlu de obligații fiscale, rezultate din impozit pe profit și TVA suplimentar, plus majorări și penalități de întârziere, și dacă potrivit dispozițiilor din Codul de procedură fiscală, puteau fi introduse în deciziile de impunere acte și fapte juridice care nu au fost cuprinse în controlul inițial.

Referitor la factura fiscală din data de ..., în valoare de ... lei, din care TVA ... lei, înregistrată în jurnalul de cumpărări din luna ..., la care se referă primul motiv de recurs, expertul a stabilit că prin aceasta au fost achiziționate obiecte de inventar, recepționate conform notei de intrare-recepție din aceeași zi și date în folosință pe baza bonului de consum întocmit în acest scop.

În registrul de cumpărări din luna ..., această factură apare ca aparținând ... , la care se referă primul motiv de recurs, expertul a stabilit că prin aceasta au fost achiziționate obiecte de inventar, recepționate conform notei de intrare-recepție din aceeași zi și date în folosință pe baza bonului de consum întocmit în acest scop.

Din analiza fișei analitice a furnizorului pentru anul ..., rezultă că în perioada ... a achiziționat deșeu cocs de la această societate în valoare totală de ... lei, conform celor 7 facturi descrise în raportul de expertiză (fila 58), al căror total corespunde cu datele din adresa nr. ... emisă de Direcția Finanțelor Publice ... .

Așa fiind, corect s-a concluzionat că suma de ... lei este o cheltuială deductibilă, având la bază documente justificative și anume factura fiscală din data de ...

Referitor la suma de ... lei, înregistrată pe cheltuieli în luna noiembrie în baza facturilor emise de S.C.I. ... S.R.L., pentru sumele de ... lei, respectiv ... lei, apar înregistrate în jurnalul pentru cumpărături cu drepturi de deducere întocmite de reclamantă, la pozițiile ... .

Cele două facturi au fost prezentate expertului împreună cu contractul de prestări servicii nr. 1, intervenit între cele două părți la data de ..., al căruia număr este consemnat pe ele, decontarea făcându-se prin viramente bancare conform ordinelor de plată întocmite de reclamantă și depuse la B.C.R. ... , în perioada ... .

Așa fiind, înregistrarea pe cheltuieli în luna noiembrie a sumei de ... lei a avut la bază documente justificative, cele două facturi analizate, emise în baza contractului menționat, cheltuielile respective fiind deductibile fiscal, pentru anul ... reclamanta datorând un impozit suplimentar în sumă de ... lei, cu dobânzi în sumă de ... lei și penalități de întârziere de ... lei.

c
o
eT
îr
T
șiP
si
6!sc
av
ol
ap
nG
se
ce
re

Pi

Rec
GN
Jud

În legătură cu TVA, în posida susținilor din recurs, au fost îndeplinite condițiile prevăzute de art.145 alin.3 lit.a și art.145 alin.8 din Codul fiscal, pentru a fi dedusă, operațiunile derulate de reclamantă supuse controlului fiscal și verificate prin raportul de expertiză întocmit în cauză, beneficiind de deducere, pe perioada (filele 67-76).

În concluziile raportului de expertiză, referitor la acest obiectiv, s-a stabilit TVA suplimentară 7 lei, din care 3 lei, în luna lei diferență între datele constatate de expertiză și sumele înregistrate în evidență contabilă lunară ca TVA de plată, sau de recuperat conform anexei, majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere lei.

Prin urmare, reclamanta datorează suma totală de lei, din care impozit pe profit suplimentar lei, majorări lei, penalități de întârziere lei și TVA suplimentară lei, în care se includ majorări de lei și penalități de întârziere lei.

Expertiza contabilă s-a întocmit pe baza documentelor existente la sediul societății reclamante, puse deopotrivă la dispoziția organelor de inspecție fiscală, care nu au avut însă în vedere toate actele, cum ar fi contractele comerciale, notele de comandă, obiecțiunea formulată din acest punct de vedere fiind corect respinsă de instanță.

Față de cele arătate, rezultă prin urmare, că prin sentința analizată instanța a aplicat corect legea pe baza actelor și lucrărilor dosarului, așa că recursul se privește ca nefondat și va fi respins.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE

GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA, împotriva sentinței nr. , pronunțată de Tribunalul Vâlcea, Secția comercială și contencios administrativ fiscal, în dosarul nr. , intimată fiind reclamanta S.C. 3.R.L.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, , la , și de contencios administrativ și fiscal.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red CD 1000000
GM/2 ex.
Jufond E.Maria

GREFA TRIBUNALULUI VÂLCEA

Prezență fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestui tribunal cu număr , să legalizează de noi, cu mențiunea că este rămasă definitivă/irevocabilă în . La data de .

GREFIER SEF